

„Podporujte sa navzájom.“

Ak vieš druhých milovať a túto lásku – Kristovu lásku, jemnú, nežnú – medzi všetkými šíriš, vtedy sa budete navzájom podporovať: ten, čo bol blízko pádu, sa bude cítiť podopretý a povzbudený bratskou silou zostať verný Bohu. (Vyhňa, 148)

2. január

Prichádza teda plnosť časov a na splnenie tohto poslania sa neobjaví filozofický génus ako Platón či Sokrates; ani sa na zemi nenastolí

vláda nejakého mocného dobyvateľa,
ako bol Alexander Veľký. V

Betleheme prichádza na svet Dieťa.

Je to Vykupiteľ sveta, no skôr než
začne hovoriť, miluje skutkami.

Neprináša žiaden čarovný liek, lebo
vie, že vykúpenie, ktoré ponúka,
musí prejsť srdcom človeka. Jeho
prvými činmi sú úsmev, detský plač a
bezbranný spánok vteleného Boha:
aby sme si ho zamilovali, aby sme si
ho vedeli vziať do náručia.

Teraz sme nanovo pochopili, čím je
vlastne kresťanstvo. Ak kresťan
nemiluje skutkami, ako kresťan
zlyhal, čo zároveň znamená zlyhať aj
ako človek. Nemôžeš myslieť na
druhých, akoby to boli len čísla alebo
schodíky, po ktorých by si mohol
vystúpiť; alebo ako dav, ktorý možno
podľa okolností raz velebiť a inokedy
zase ponižovať, raz chváliť a potom
opäť zaznávať. Mysli na druhých –
najskôr na tých, čo sú v tvojej
blízkosti – ako na to, čím sú: Božie

deti, so všetkou dôstojnosťou tejto nádhernej hodnosti.

Správajme sa teda ako Božie deti k Božím deťom: nech je naša láska láskou obetavou, každodennou, pozostávajúcou z nespočetných drobných prejavov porozumenia, tichej obety, nepovšimnutého sebadarovania. To je bonus odor Christi, Kristova lúbezná vôňa, ktorá spôsobila, že tí, čo žili spolu s našimi prvými bratmi vo viere, mohli povedať: „Pozrite, ako sa milujú!“. (Ísť s Kristom, 36)